

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 003422 19 Квлз 2
Бања Лука, 23.5.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Даниеле Миловановић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Биљане Томић, Горјане Попадић и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против осуђеног Д.С., због кривичних дјела убиство из члана 36. став 2. тачка 6. Кривичног закона Републике Српске – Посебни дио, убиство у покушају из члана 36. став 2. тачка 6. у вези са чланом 19. Кривичног закона Републике Српске – Посебни дио, тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из члана 151. став 1. у вези са чланом 150. Кривичног закона Републике Српске – Посебни дио и кривичних дјела угрожавања сигурности из члана 169. став 1., лака тјелесна повреда из члана 155. став 2. и оштећење туђе ствари из члана 249. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио окружни јавни тужилац у Бањој Луци, против пресуде Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 003422 18 Кж 5 од 13.02.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.5.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

Образложење

Пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 003422 18 Кж 5 од 13.02.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и потврђена пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 003422 18 Квл од 03.9.2018. године.

Наведеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 003422 18 Квл од 03.9.2018. године, уважавањем захтјева осуђеног Д.С. за неправо понављање кривичног поступка, преиначене су пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 003422 10 К од 12.5.2014. године, којом је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година и пресуда Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 189622 14 К од 13.10.2016. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца, тако што су ове казне узете као утврђене и изречена му јединствена казна затвора у трајању од 20 (двадесет) година.

Против наведене пресуде Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 003422 18 Кж 5 од 13.02.2019. године, окружни јавни тужилац у Бањој Луци, поднио је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, у смислу члана 350. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), са приједлогом да се Захтјев усвоји, као основан и утврди повреда закона.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, бранилац осуђеног, адвокат Зоран Кисин из Бање Луке, предложио је да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

У прилог тврдњи о повреди Кривичног закона, у Захтјеву се наводи да, у конкретном случају, није било услова за изрицање јединствене казне затвора за дјела извршена у стицају у смислу члана 56. став 1. и 2. тачка 3. у вези са чланом 58. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: Законик). Прихватањем захтјева за неправо понављање кривичног поступка, према наводима из Захтјева и изрицањем јединствене казне затвора у трајању од 20 (двадесет) година, казна затвора од 4 (четири) мјесеца изречена пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 189622 14 К од 13.10.2016. године се „утопила“ у изречену јединствену казну затвора. Слиједом наведеног, по ставу из Захтјева, суд је примијенио систем одмјеравања казне који је био прописан одредбама члана 42. став 1. тачка 2. ранијег Кривичног закона Републике Српске, а да Законик, на чију се примјену суд позива а не примјењује их, не познаје тај систем одмјеравања казне за дјела у стицају.

У наведеном, подносилац Захтјева налази повреду Кривичног закона из члана 312. став 1. тачка д) ЗКП РС, тврдњом да је одлуком о казни (за дјела извршена у стицају), суд прекорачио овлашћења која има по закону у смислу одредби члана 56. став 1. и 2. тачка 3. у вези са чланом 58. Законика, ради чега је Захтјев, правилном примјеном члана 341. ЗКП РС, требало одбити.

Изнесеним аргументима из Захтјева, се не може оспорити правилност и законитост побијане пресуде овог суда од 13.02.2019. године (па тиме и пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 003422 18 Квл од 03.9.2018. године), са аспекта правилне примјене Кривичног закона. Наиме, у тој пресуди је ваљано образложено да је одмјеравање казне осуђеном лицу, уређено одредбама члана 58. Законика, да ове одредбе, у ставу 1. цитираног члана прописују да ће суд осуђеном лицу за кривично дјело учињено за вријеме издржавања казне затвора

изрећи јединствену казну за сва кривична дјела извршена у стицају примјеном одредаба члана 56. Законика, узимајући раније изречену казну као већ утврђену. Ваљано је образложено и да, кориштењем термина „суд ће изрећи“, суду није остављена могућност одлуке да ли ће ову одредбу примијенити ако су испуњени наведени услови (осим у случају који су прописани у ставу 2. члана 58. Законика, а који се односи на питање остварење сврхе кажњавања), те да ову обавезу суд остварује примјеном одредаба члана 56. став 2. тачка 3. Законика, које прописују начин одмјеравања казне за дјела у стицају, када су за њих утврђене затворске казне, на начин да „јединствена казна затвора мора бити већа од сваке појединачно утврђене казне, али не смије достићи збир утврђених казни, нити прећи двадест година затвора“. Дакле, максимум казне затвора, која се по одредби члана 56. став 2. тачка 3. Законика, за конкретна дјела извршена у стицају (казна затвора у трајању од 20 година и казна затвора у трајању од 4 мјесеца), може изрећи као јединствена, јесте казна затвора од 20 (двадесет) година.

Слиједом наведеног, нису основани аргументи из Захтјева о повреди Кривичног закона из члана 312. став 1. тачка д) ЗКП РС, тврдњом да је одлуком о казни, суд прекорачио овлашћења која има по закону у смислу одредби члана 56. став 1. и 2. тачка 3. у вези са чланом 58. Законика, ради чега је Захтјев, као неоснован, требало одбити.

Из наведених разлога, и на основу члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић